

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ ЩОСУБОТИ

№ 19 (965) | Субота, 17 травня 1986 року | Ціна 2 коп.

ПЛАН ДВОХ РОКІВ П'ЯТИРІЧКИ—ДО 70-РІЧЧЯ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ З ВЕРНЕННЯ

До колективів підприємств і виробничих об'єднань Товариства, до всіх членів УТОГ

Ми, робітники, інженерно-технічні працівники і службовці Полтавського учбово-виробничого підприємства № 2, як і всі радянські люди, з величезним піднесенням зустріли рішення XXVII з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу і розгорнули активну роботу по їх реалізації у життя.

Продовжуючи славі традиції радянського народу — зустрічати

знаменні дати новими трудовими досягненнями, колектив нашого підприємства, зваживши всі свої резерви і можливості, розгорнув соціалістичне змагання за гідну зустріч 70-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції. До 7 листопада 1987 року трудівники нашого підприємства зобов'язалися виконати виробничий план двох років дванадцяті п'я-

тирічки з випуску товарної продукції.

Ми закликаємо колективи підприємств і об'єднань Товариства, нечуючих трудівників компактних груп державних заводів і фабрик, трудівників колгоспного села активно включитися в соціалістичне змагання і високими трудовими показниками гідно зустріти 70-річчя Великої Жовтня.

За дорученням колективу підприємства: М. В. Пищерін, директор Полтавського УВП-2; В. В. Ларін, секретар парторганізації; В. П. Петльована, голова профкому; Н. Г. Чебоксарова, голова первинної організації УТОГ; В. І. Прічко, секретар комсомольської організації.

Відмінник якості

Катерина Іванівна Івлева майже 30 років працює у колективі Лубенського УВП. Ветеран, ударник комуністичної праці, вона самостійно може пошити роботу куртку від першої до останньої технологічної операції. Запорукою тому — багатий досвід, висока професійна майстерність. Це дозволяє трудівниці постій-

но виконувати змінні завдання на 120—130 процентів, причому працює швачка без порушень технологічної дисципліни. За це вона й була однією з перших на підприємстві удостоєна звання «Відмінник якості» і ось уже впродовж дев'яти років з честю підтверджує

його своїми трудовими успіхами.

Багатим життєвим і виробничим досвідом Катерина Іванівна щедро ділиться з молодими робітницями. А до тих, хто недбало ставиться до виконання своїх обов'язків, допускає брак у роботі, вживає всіх заходів впливу, як в індивідуально-

му порядку, так і на засіданні постійно діючої комісії з якості, членом якої вона є.

Бригада майстра В. І. Лакші краща на Лубенському УВП з якісних показників. І чимала заслуга в цьому передової швачки К. І. Івлевої.

О. ДАВИДЕНКО,
інженер з якості Лубенського УВП.
Полтавська область.

ГВАРДІЄЦЬ П'ЯТИРІЧКИ

Мабуть, немає головнішого завдання, ніж праця в ім'я розквіту рідної Батьківщини, її блага. Це й зрозуміло, адже саме сумлінна праця дасть нам можливість досягти тих рубежів, котрі намітив партійний з'їзд, забезпечить достаток, щасливе життя радянських людей.

Це добре усвідомив і Павло Іванович Белінський — столяр ПМК-335 м. Канева, що на Черкащині. Саме тому результати його роботи — найкращі. Вже 15 років працює Павло Іванович у пересувній механізованій колоні, і не будь-як, а високоефективно, старанно, по-ударному. У 1978 році йому присвоєно 5-й кваліфікаційний розряд. У процесі роботи він освоїв суміжні професії жерстяника, скляра, слюсаря.

За підсумками республіканського соціалістичного змагання серед працівників

підприємств і організацій Мінсільбуду УРСР П. І. Белінського двічі відзначено знаком «Переможець соціалістичного змагання», а у 1980 році його нагороджено медаллю «За трудову доблесть». Портрет ударника комуністичної праці неодноразово заносився на Дошку Пошани підприємства, району. А нещодавно Павлу Івановичу вручено медаль «Ветеран праці».

П. І. Белінський — чуйний, дбайливий наставник молоді, подає добрий приклад тим, хто трудиться поруч. Лад та порядок і в його сім'ї. Разом з дружиною Ганною Іванівною виростили і виховали троє дітей, котрі сьогодні, як і їх батько, сумлінно працюють на благо рідної Вітчизни.

В. ШЕБАНІНА,
голова Золотоніського міжрайвідділу УТОГ.
Черкаська область.

Штампувальниця Ворошиловградського УВП Хазія Давлятишина краща за професією на своїй дільниці. Її норма виробітку щозміни становить 140 процентів.

Ударниця комуністичної праці впевнено розпочала дванадцяті п'ятирічку, її приклад прагнуть наслідувати молоді виробничниці.

Девіз передової трудівниці — працювати високоефективно і якісно.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

ВИРОСТИТИ І ЗБЕРЕГТИ

Раніше за всіх сільськогосподарський рік починають овочівники. Вже в середині зими вони розпочинають сівбу у парниках. В найбільш сприятливі агротехнічні строки приступили до сівби ранніх овочевих культур і члени рільничої бригади колгоспу «Вітчизна», що у Велико-Новоселківському районі, серед яких і нечуюча трудівниця

Валентина Сидорівна Янатєва.

Кілька десятків парникових рам зайняті ніжними паростками ранніх помідорів. Їх разом з напарницею старанно доглядає Валентина Сидорівна. Весняна сівба триває не один день, і навіть не один тиждень, спробуй відійти від вимог агротехніки і на добру розсаду не розраховуй. От і пильнує В. С. Янатєва за майбут-

нім урожаєм овочів, що обіцяє чималий додаток до столу трудівників області.

Валентина Сидорівна добре розуміє зрілі вимоги до овочівників, тому й працює високоякісно, сумлінно. Адже треба виростити і зберегти все, що посіяно.

Ю. ПОГРЕБНЯК,
голова Велико-Новоселківського МРВ УТОГ.
Донецька область.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «НАШОГО ЖИТТЯ»

Роботу поживавлено

«Ні, не всі питання розв'язано». Під таким заголовком у «Нашому житті» від 5 квітня цього року було вміщено кореспонденцію П. Буківинського, в якій йшлося про занедбану роботу серед раціоналізаторів Конотопського УВП.

Як повідомила редакцію головний інженер підприємства Л. М. Москаленко, виступ газети обговорено на розширеній виробничій на-

радї інженерно-технічних працівників УВП, накреслено ряд заходів для усунення виявлених недоробок і активізації технічної творчості трудівників.

Раціоналізатори підприємства запропонували нову конструкцію верстата для пакування брезентових костюмів, що знижує частку ручної праці на 15 процентів. Верстат уже впроваджено у виробництво.

Впроваджено також но-

вий метод настилення підкладки на чоловічі костюми бавовняні. Настилення підкладки проводиться «в книжку». Оновлено стенд наочності з раціоналізації.

Для керівництва розробкою і впровадженням заходів науково-технічного прогресу наказом директора підприємства створено дві творчі бригади.

За останній час у виробництво впроваджено дві раціоналізаторські пропозиції.

Культзаклад — центр ідеологічної роботи ПІСЛЯ ТРУДОВОГО ДНЯ

У вирішенні завдань економічного і соціального розвитку країни, визначених XXVII з'їздом КПРС, важливу роль відіграють заклади культури і спорту. Вони повинні стати організаційно цікавою й змістовною відпочинку людей. В цьому зв'язку варто ще раз пригадати постанову Центрального Комітету партії про заходи про поліпшення використання клубних закладів і спортивних споруд.

В Івано-Франківській обласній організації УТОГ діють два Будинки культури і клуб, де працюють різноманітні гуртки художньої самодіяльності та спортивні секції. А драматичний колектив та колектив любительської студії «Карпати» при обласному Будинку культури несуть почесне звання «народний самодіяльний». В основному — це молодіжні колективи, хоч є тут і такі корифеї самодіяльної сцени, як О. Д. Бабіна, Г. Сміжук, Б. Федотов та інші.

Будинки культури, клуби та бібліотеки УТОГ проводять багато різноманітних масових заходів, спрямованих на вдосконалення пілходу до ідейно-виховної діяльності.

Тут розроблено заходи морального, естетичного, правового виховання трудящих глухих, боротьби з пияцтвом і алкоголізмом.

Подолання цієї шкідливої звички в значній мірі залежить від взаємодії адміністративних та громадських організацій, трудових колективів та культзакладів. На Івано-Франківському УВП глухих працює рада профілактики по подоланню антигромадських вчинків та виявленню осіб, що попали під вплив «зеленого змія». До порушників трудової дисципліни та громадського порядку тут вживаються суворі заходи: повністю знімається преміальна оплата та премія за підсумками роботи за рік (повністю або частково), черга на покращення побутово-житлових умов переноситься на рік назад.

У Будинках культури, клубі практикуються зустрічі з юристами, лікарями. В доступній формі вони роз'яснюють глухим трудящим найважливіші положення нового законодавства, на конкретних прикладах показують, яке велике лихо несуть сім'ї, трудовому колек-

тиву, всьому суспільству пияцтво та алкоголізм.

Для відвідувачів культзакладів проводимо різноманітні цікаві та корисні заходи: вечори запитань та відповідей, літературні та тематичні вечори, усні журнали, КВК, диспути.

Про один з таких вечорів, який відбувся нещодавно, хочу згадати. Назва його — «Нумо, дівчата!» — промовляє сама за себе. Конкурс включав цікаві змагання, що демонстрували вміння молодих господинь, виховував естетичні смаки (наприклад, вибір одягу для відвідування певних закладів — кіно, театру, танцювального вечора тощо), вміння красиво танцювати.

На окремі питання, мабуть, могли б відповісти не всі присутні в залі дівчата. Ось, наприклад, що робити, коли страва пересолена, пригоріла, або вийшла дуже жирна? Як зварити тріснуте яйце? Та з цими питаннями успішно справилися учасники конкурсу «Нумо, дівчата!».

А ось це змагання викликало особливе пожавлення серед чоловічої частини глядачів: хто швидше і кра-

ще зав'яже чоловічу краватку? Помітивши, як юнаки в залі вихваляються один перед одним своїм вмінням, ведуча Надія Волосянко запросила їх на сцену. Та не всі вони справилися із завданням так же успішно, як дівчата. Занадто складним виявилось воно для них.

У залі я побачила незнайому дівчину, підійшла до неї. Це, як виявилось, була Жанна Стоцька. Вона прийшла сюди з подругою Ковалевич Ліаною, батьки якої нечуваючі. Жанна говорить, що їй дуже сподобалося тут, адже вона навіть не уявляла, що глухі можуть танцювати, співати, що вони проводять свій вільний час так само цікаво, змістовно і весело, як їх чуучі однолітки.

Хочу додати, що ці дівчата були не єдиними гостями нашого вечора. Майже на кожному концерті художньої самодіяльності, на вечорах бувають вже дорослі діти глухих батьків зі своїми друзями або чуучі батьки глухих дітей. І це непогано. А що стосується переможців конкурсу «Нумо, дівчата!», то ними виявились сестри Сишук Ольга і Ганна.

О. ФУГА,
директор Івано-Франківського обласного будинку культури.

ЗВЕДЕННЯ ПРО ХІД РЕАЛІЗАЦІЇ ГОТОВОЇ ПРОДУКЦІЇ ПІДПРИЄМСТВАМИ ТОВАРИСТВА за квітень 1986 р.

(в тисячах карбованців)

Назва підприємства, об'єднання	План	Фактичне виконання	Процент виконання
Комунальське	120	148	123,3
Полтавське-2	150	170	113,3
Одеське виробниче об'єднання «Електрик»	539	587	108,9
Львівське швейне підприємство «Силует»	952	1036	108,8
Запорізьке	525	567	108,0
Лубенське	401	431	107,5
Харківське-1	230	247	107,4
Білоцерківське	600	644	107,3
Житомирське	655	701	107,0
Ужгородське-1	115	123	107,0
Харківське-2	550	588	106,9
Миколаївське	106	113	106,6
Івано-Франківське	695	739	106,3
Ворошиловградське	440	466	105,9
Бродівське	227	240	105,7
Дніпропетровське	462	487	105,4
Кіровоградське	116	122	105,2
Вінницьке	315	330	104,8
Дніпродзержинське	308	322	104,5
Єнакієвське	180	188	104,4
Лебединське	97	101	104,1
Дрогобицьке	173	180	104,0
Донецьке виробниче об'єднання «Електромагніт»	900	935	103,9
Київське дослідно-виробниче об'єднання «Контакт»	754	782	103,7
Чернівецьке	640	663	103,6
Полтавське-1	436	451	103,4
Чернігівське	495	510	103,0
Конотопське	550	566	102,9
Кам'янець-Подільське	335	343	102,4
Артемівське	559	572	102,3
Ровенське	132	134	101,5
Сумське	345	349	101,2
Ужгородське-2	483	489	101,2
Черкаське	193	194	100,5
Сімферопольське	305	305	100,0
Херсонське	345	345	100,0
ВСЬОГО	14428	15168	105,1

З молодечим завзяттям, по-ударному працює швачка-мотористка Сімферопольського УВП Валентина Акуленко. Високі темпи у праці вона взяла з перших днів дванадцятій п'ятирічці.

Виробничі завдання сумлінна трудівниця виконує на 120—130 процентів. Якість робіт при цьому завжди відмінна. На неї рівняються інші робітничі підприємства.

А ще В. Акуленко — активіст громадського життя колективу підприємства. Її обрано до складу комітету профспілки.

Фото О. ШУСТА.

Делегат XII з'їзду УТОГ З ПОЧУТТЯМ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Я працюю ковалем у колгоспі імені В. І. Леніна вже багато років. Але ще ніколи у своєму житті не відчував такої високої відповідальності за доручену справу, як тепер. Адже сьогодні партія твердо тримає курс на прискорення розвитку нашої економіки. А досягти цього ми зможемо лише за умови повної віддачі у праці, добросовісно виконуючи свої обов'язки. Тому прагну щоденно робити якомога більше і якісно.

Як і кожен сільський трудівник, я прагну зробити свій доробок у виконання Продовольчої програми. До нинішньої весни разом з тракторною бригадою, до якої я прикріплений, ми підготувалися непогано: підмонтували 20 сівалок, 9 косарок, інший сільськогосподарський реманент.

У нашому селі працюють

ще два члени нашого Товариства. Це чабан В. Ф. Зуб та ветеринар І. П. Бровко. Вони трудяться сумлінно, старанно.

З часу, що минув після XI з'їзду УТОГ, делегатом якого я був, чимало добрих змін сталося у нашому житті. Вони — результат постійної турботи нашої партії й уряду про людей, позбавлених слуху.

Незабаром відбудеться XII з'їзд Товариства. Всі ми чекаємо від нього нових рішень, нового підходу до виконання завдань, поставлених перед УТОГ у дванадцятій п'ятирічці.

Тому працюючи з подвійною енергією, нині прагну зустріти з'їзд Товариства вагомим внеском у праці.

І. ГРАНТОВСЬКИЙ,
коваль колгоспу імені
В. І. Леніна Переяслав-Хмельницького району.

Київська область.

На допомогу агітаторам і пропагандистам ЕНЕРГІЮ ЗАДУМІВ—В ЕНЕРГІЮ ДІЇ ПРОДОВОЛЬЧА ПРОГРАМА — ТУРБОТА ВСЕНАРОДНА

* Валовий збір зерна в 1990 році буде доведено до 250—255 мільйонів тонн, цукрових буряків — до 92—95, картоплі — до 90—92 мільйонів тонн. Виробництво м'яса (в забійній вазі) — до 21, молока — до 106—110 мільйонів тонн, яєць — до 80—82 мільярдів штук.

* На 18—20 процентів належить забезпечити зростання обсягів виробництва в харчовій, м'ясній та молочної галузях промисловості.

Великі і складні завдання стоять перед трудівниками агропромислового комплексу країни. Передбачається більш ніж подвоїти темпи зростання сільськогосподарського виробництва. Але як цього добитися? За рахунок яких сил і ресурсів?

XXVII з'їзд КПРС намітив конкретні заходи щодо зміцнення матеріально-технічної бази АПК. У дванадцятій п'ятирічці для потреб сільськогосподарства буде виділено 1900 тисяч трак-

торів і 1600 тисяч вантажних автомобілів. Значно поповниться парк нових машин і устаткування в усіх галузях виробництва, в тому числі у тваринництві та кормовиробництві. Тільки на зазначені цілі буде виділено не менш як 43 мільярдів карбованців. За рахунок державних капіталовкладень має бути введено близько семи мільйонів гектарів зрошуваних і осушених земель. Усе це — добра основа для взяття високих трудових рубежів.

Нагадаємо, який вклад у виконання поставлених з'їздом завдань мають внести працівники агропромислового комплексу Радянської України: в 1990 році виробництво зерна в республіці намічається довести до 52—54 мільйонів тонн, цукрових буряків — до 53—55, м'яса (у забійній вазі) — до 4,9—5, молока — до 24,5—25 мільйонів тонн, яєць — до 16—17 мільярдів штук. Усі прибавки в рослинництві повинні бути забезпечені за рахунок зро-

стання врожайності сільськогосподарських культур, підвищення ефективності роботи в інших галузях виробництва.

Важлива роль у досягненні намічених цілей належить меліорації. Відповідно до Довгострокової програми за п'ять років в республіці намічено ввести в експлуатацію 1140 тисяч гектарів зрошуваних і осушених земель, здійснити реконструкцію діючих систем, розгорнути роботи на будівництві Дніпро-Бузького гідровузла і першої черги каналу Дунай—Дніпро.

Величезні резерви, відзначалася на з'їзді, приховані в застосуванні інтенсивних технологій. Уже в нинішньому році за цими технологіями на Україні вирощуватиметься вся кукурудза на зерно, 82 проценти цукрових буряків, близько 60 процентів озимої пшениці та соняшнику. Ще ширше треба буде впроваджувати інтенсивні методи і

прогресивні поточні технології для виробництва м'яса, молока, іншої продукції.

З метою поповнення ресурсів продовольства передбачено всемірно сприяти розвитку підсобних господарств підприємств та організацій, надавати допомогу особистим підсобним господарствам громадян.

Серьйозна увага звертається на скорочення втрат при збиранні, доставці, зберіганні та переробці. Як відомо, прибавка в ресурсах споживання за рахунок цього може становити двадцять, а з деяких видів продукції і до тридцяти процентів.

Визначаючи заходи щодо скорочення втрат, XXVII з'їзд КПРС намітив перозброєння підприємств харчової, м'ясної та молочної галузей. Вони будуть оснащені більш досконалим устаткуванням. Завдяки цьому збільшиться випуск, розшириться асортимент, підвищиться якість м'яса і м'ясних продуктів, поліпшиться використання молока, зросте вироблення варення, джемів, соків і т. ін. Високими темпами в дванадцятій п'ятирічці розвива-

тимуться обробна, борошно-меліо-круп'яна, комбикормова, мікробіологічна промисловість.

Робота по здійсненню Продовольчої програми, агропрому вимагає нових умов господарювання. Курс на розширення самостійності, підвищення відповідальності колгоспів і радгоспів за результати своєї діяльності визначений. Нині він набув розвитку у новій постанові ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про дальшє вдосконалення економічного механізму господарювання в агропромисловому комплексі країни». Працівникам агропрому створені більшш можливості для плодотворної діяльності, вияву ініціативи та підприємливості.

Звичайно, турбота про виконання Продовольчої програми СРСР — справа не лише працівників агропрому. До неї причетні промисловість і наука, культура і сфера побуту. І тепер особливо важливо, об'єднавши зусилля, спільно, кожний на своєму місці, попрацювати для розв'язання продовольчої проблеми, інших завдань, намічених з'їздом.

Вже другий рік працюють трудівники Вінницького учбово-виробничого підприємства в новозбудованому виробничому корпусі. В просторах, світлих цехах встановлено сучасне високопродуктивне вітчизняне та імпордне устаткування.

Повсякчас тут турбуються про виробничі кадри для потреб свого виробництва.

На знімку: інструктор виробничого навчання Галина Сидорівна Григор'єва (ліворуч) прийшла до своєї колишньої учениці Тетяни Мазур, щоб надати їй практичну пораду.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

УВАГА КАДРАМ

Виробниче навчання на підприємствах УТОГ — один з основних видів підготовки кадрів масових робочих професій для виробництва і тому на Вінницькому УВП цій ділянці роботи приділяють багато уваги. Якщо, скажімо, щороку набирають по 10—15 учнів, то за 10 років УВП матиме 100—150 робітників, а за 20 — увесь особовий склад працівників підприємства буде підготовлено самим колективом.

У поточному навчальному році на УВП прийшло майже два десятки учнів групового та індивідуального навчання, в основному колишніх випускників Кисляцької та Піщанської спецшкол-інтернатів. Як це буває, не все спочатку йшло гладко, бо половина набору становили юнаки, яким на підприємстві трикотажного профілю не просто дібрати спеціальність по душі. Однак на УВП проявили терпіння і наполегливість, і хлопці обрали в'язальну ділянку, де працюють чоловіки і де бригадиром такий досвідчений майстер своєї справи, як Микола Діордіца — колишній випускник Кисляцької спецшколи.

Двічі збиралась на підприємстві кваліфікаційна комісія і вже перша перевірка знань учнів дала непогані результати. Володимир Цимбал та Клавдія Новак одразу одержали другий учнівський розряд, відповідні розряди були присвоєні й іншим учням, разом з ними вони почали одержувати і третину заробітної плати. А з березня місяця В. Цимбал та К. Новак достроково переведені в робітники, на загальних зборах колективу їм було вручено трудові книжки і повну зарплату. Тепер декілька учнів теж достроково завершують навчання, інші — закінчать його в липні місяці і теж ввійдуться в робітничий колектив.

Тепер на підприємстві думають про новий набір, про тих, хто прийде на УВП в цьому році. Підприємство у Вінниці нове, по суті це трикотажна фабрика, що гостро потребує поповнення, зміни ветеранам.

Хотілося б, щоб випускники спецшкол, особливо дівчата, добре подумали, обрали собі роботу поруч зі старшими товаришами, котрі раніше від них закінчили школу і пов'язали свою роботу долю з Вінницьким підприємством глухих.

М. НИРОВ.

м. Вінниця.

В ім'я миру

Активну участь у поповненні радянського Фонду миру бере педагогічний колектив Криворізької спецшколи інтернату для глухих дітей. Кожен вчитель серцем розуміє, що майбутнє повинно бути без війни. Щоб спокійно могли рости і вчитися діти і ніщо не змогло затьмарити їх щасливого дитинства.

— У минулому п'ятиріччі всі педагоги школи перерахували у копилку Фонду миру одноденний заробіток, — розповідає голова пер-

винної комісії сприяння радянському Фондові миру вчителька Валентина Гнатівна Киричко. — За цей відрізок часу колективом внесено понад 3,5 тисячі карбованців.

Особливу активність проявили вчителі школи напередодні XXVII з'їзду КПРС. Завдяки цьому внесено ще 700 карбованців — так кожен педагог глибоким розумінням відреагував на рішення форуму комуністів країни, що бореться за мир на планеті.

Названі факти — результат вдумливої пропагандистської роботи серед працівників школи, особистого прикладу членів первинної комісії Зінаїди Володимирівни Сухової, Ольги Антонівни Сербиченко та інших.

На районних зборах, присвячених підсумками роботи комісії сприяння радянському Фондові миру, первинна комісія спецшколи-інтернату названа однією з кращих.

П. БАБЕНКО.

м. Кривий Ріг, Дніпропетровська область.

ПРИКЛАД ДИРЕКТОРА

Готуючись до чергового уроку, він шукає прості і дохідливі слова, щоб дійшли вони до кожного учня, щоб стали надійним запасом знань. Головне для Василя Васильовича Ющенка — запалити школярів високою і реальною метою, створити умови для виявлення ініціативи, творчої самостійності. І він уміє це робити: незаспокоєність, націленість у майбутнє глибоке знання психології нечуючого учня — характерні риси досвідченого педагога.

Успіхи, досягнуті колективом вчителів і вихователів Одеської спецшколи-інтернату № 97 для слабочуючих дітей, пояснюються також і тим, що кожний педагог, беручи приклад з директора навчального закладу, прагне постійно вдосконалювати форми і засоби навчально-виховного процесу. Велику допомогу вчителям надають партійна і громадські організації школи, які повсякчас дбають про

зростання науково-методичного рівня педагогів.

Василь Васильович знає, що таке сила особистого прикладу і яке неопіненне значення він має, коли йдеться про виховання людини. Незалежно від того, учень це чи педагог. Директор довіряє, в скрутну хвилину підтримує, але й контролює, вимагає конкретної справи. Тому одним з найважливіших у школі вважають завдання підвищення особистої відповідальності учнів за результати свого навчання і громадсько-корисної роботи.

У Василя Васильовича є правило: вчитель-комуніст повинен особистим прикладом спрямовувати творчі зусилля колег, а для учнів — бути взірцем виконання професійного і громадянського обов'язку. Це допомагає В. В. Ющенку згуртувати колектив, націлювати його на досягнення високих кінцевих результатів.

Директор школи читає, роздумує багато. Тому завжди змістовні його уроки,

бесіди, виступи. Він завжди добре поінформований про події в країні і за рубежом, різнобічні й глибокі його інтереси. Висока освіченість, ерудованість — його надійні помічники, невичерпне джерело цікавих фактів, що використовуються при проведенні уроків, політінформацій, масових заходів.

В. В. Ющенко добре знає не тільки про те, що відбувається у школі, але й про те, що відбувається у сільських педагогів і учнів. Директор завжди напоготові і словом, і ділом допомоги кожному. Він робить це тактовно, але рішуче доводить справу до кінця. Самокритичний, об'єктивний, справедливий у судженнях і оцінках, педагог завжди уважно ставиться до думки кожного, прагне переконувати, а не карати.

Недавно Василя Васильовича Ющенка нагороджено знаком «Відмінник народної освіти», з чим його щиро вітають колеги по роботі і учнівський колектив.

О. САМОЙЛЕНКО.

м. Одеса.

У Сосницькій, що на Чернігівщині, спецшколі-інтернаті для глухих дітей належну увагу приділяють профорієнтації учнів. Тут добре обладнано столярню, слюсарню, швейну майстерню, кулінарний цех, де старшокласники освоюють виробничі професії.

На знімку: учитель виробничого навчання Борис Пантелеймонович Клименко (у центрі) з учнями 10 класу Валентином Драганом та Олександром Петрусенком.

Фото Д. БУШТРУКА.

Вірність традиціям

Важливе місце в роботі колективу Житомирського будинку культури посідає трудове виховання молодих виробничиків. Традиційними стали тут шанування працівників, сумлінних, ветеранів підприємства.

Мабуть, всім запам'ятався вечір на честь молодих робітників учбово-виробничого підприємства, який називався «Новий рядок у трудовій книжці».

Героями вечора були молоді виробничики УВП Тетяна Чайка та Віктор Колесник. Поруч з ними, зви-

чайно, їх наставник, ветеран підприємства, майстер Олена Федорівна Лелікова.

Ведучі вечора в урочистій обстановці розповіли присутнім про славу працюючих, їх трудові здобутки. Незважаючи на незначний виробничий стаж, Т. Чайка та В. Колесник досягли добрих успіхів, бо працюють ініціативно, зацікавлено, проявляють робітничу кмітливість.

Потім слово взяла О. Ф. Лелікова. Олена Федорівна зазначила, що на ділянці № 1 підприємства зростає загін ударників комуністич-

ної праці, до якого належать тепер і Т. Чайка та В. Колесник. Молодь трудиться чесно і сумлінно, високопродуктивно і якісно, наслідуючи славні традиції старших поколінь.

Попереду у всіх нас велика робота, сказала Ганна Федорівна. І якщо кожен молодий робітник доживе до старості своєї професії, марки підприємства, працюватиме з повною віддачею, то завдання, поставлені XXVII з'їздом КПРС, будуть успішно виконані.

Р. ГРЕСЬКО,
художній керівник
Житомирського обласного Будинку культури.

ЗУСТРІЧ У КЛУБІ

Напередодні 41-ї річниці Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні у Ялтінському клубі УТОГ відбулось ряд цікавих зустрічей з колишніми фронтовиками, ветеранами війни і праці.

Великий інтерес у відвідувачів культзакладу викликав виступ колишнього льотчика В. М. Лотарева, який розповів про значний внесок авіації Збройних Сил СРСР у розгром німецько-фашистських загарбників. Запам'яталась також зустріч з ветераном війни А. І. Говинським. Учасник громадянської і Великої Вітчизняної воєн навів численні приклади героїзму радянських воїнів, закликав членів УТОГ ударною працею зміцнювати економічну і оборонну могутність нашої Батьківщини.

С. РОМАНОВСЬКИЙ,
м. Ялта.

ПОДОРІЖ ДО ПОЛТАВИ

За успіхи в обласному і зональному оглядах художньої самодіяльності, присвячених 40-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні, аматорів сцени Бердянського будинку культури УТОГ було відзначено як грамотами, так і поїздкою за межі області.

Цю поїздку вони здійснили у березні, подорожуючи Полтавиною.

На сцені Полтавського будинку культури бердянці показали три вистави — «Трибунал», «Допит», «Хитрощі жінок». Глядачі добре прийняли самодіяльних митців, нагороджували кожен їх виступ оплесками.

Побували також гості з Бердянська разом з господарями Будинку культури на екскурсіях, де оглянули пам'ятні та визначні місця Полтави. Відвідали, зокрема, музей-садибу І. П. Котляревського.

Тепер драмколектив Бердянського будинку культури разом із своїм керівником готують нову програму до 70-річчя Великого Жовтня.

П. ПРЕОБРАЖЕНСЬКИЙ,
голова Бердянського міжрайвідділу УТОГ.
Запорізька область.

І ЛЮДЯНІСТЬ, І ЧУЙНІСТЬ

Багато років у нашому Олександрійському клубі УТОГ працює технічкою Лариса Дмитрівна Іванова. Шанують і поважають її передусім, як чуйну, людяну жінку. А про те, який вона підтримує порядок у культзакладі, годі й говорити. Всі відвідувачі знають: чисто й затишно тут завдяки її роботящим рукам.

Давно вже могла трудівниця піти на пенсію, але її подумки не може без роботи. Бо звикла бути серед людей, бо вміє з кожним знайти спільну мову: чи то з горем, чи поділитися радістю йдуть до Лариси Дмитрівни, як до товариша, як до доброго порадирика.

І вона завжди допоможе і словом, і ділом. Тому й не буде перебільшення сказати, що до культзакладу приходять більше людей, йдуть вони сюди, щоб зустрітися і з Ларисою Дмитрівною.

Л. ДИМИТРІЄВА,
Кіровоградська область.

ГРОМАДСЬКА ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

Правове виховання — важлива складова частина ідейно-виховної роботи. Воно сприяє підвищенню рівня організованості і дисципліни, зміцненню почуття громадського обов'язку, поваги до радянських законів, утвердженню соціалістичного способу життя.

Передові підприємства і організації республіки, реалізуючи настанови партії і вимоги Закону СРСР про трудові колективи, використовують для підвищення правової культури працівників різноманітні форми і методи роботи, широкий арсенал агітаційно-пропагандистських засобів. У системі організацій, які займаються правовим вихованням, важливу роль відіграють громадські юридичні консультації.

Відповідно до примірного положення, затвердженого постановою секретаріату ЦКРПС і колеґії Міністерства юстиції СРСР, вони створюються при комітетах профспілок підприємств, будов, колгоспів і радгоспів, а також при районних, міських, обласних комітетах профспілок. Головне їх завдання — подання правової допомоги робітникам, службовцям, пенсіонерам і членам їх сімей, участь у правовому вихованні громадян і пропаганді радянського законодавства, сприяння комітетам профспілок, товарицьким судам, добровільним народним дружинам, комісіям по трудових спорах у розв'язанні правових питань. Громадські юридичні консультації виконують покладені на них функції безплатно.

Немало добрих і корисних справ на рахунок такої юридичної консультації, що працює у колективі квітського виробничого об'єднання «Хімволокно». До її складу входять представники юридич-

ної служби відділів фінансового, кадрів, організації праці і заробітної плати. Недавно до юридичної звернулася ветеран праці З. І. Гарбузова. Як з'ясувалось, у її трудовій книжці зроблено неправильний запис про звільнення. Помилку було виправлено. Відвідувачі у встановленому порядку призначено 20-процентну надбавку до пенсії за безперервний стаж роботи.

До громадської приймальної звертаються багато працівників підприємства. З участю юридичної в об'єднанні організації внаслідок правове навчання господарських кадрів, діє народний університет правових знань. І ось результат. За весь час діяльності громадської консультації в об'єднанні не було випадків неправильного звільнення чи переведення працівників, інших порушень їх трудових прав.

Добре поставлено роботу юридичних консультацій на Львівському автобусному заводі, Луцькому заводі синтетичних шкір, харківському «Електроважмаші», у виробничому об'єднанні «Севастопольський морський завод» та ряді інших трудових колективів. На підприємствах і в організаціях республіки тепер діє понад 10 тисяч таких консультацій. Вони приймають за рік більш як півмільйона відвідувачів, проводять тисячі лекцій та бесід по роз'ясненню радянського законодавства.

У багатьох трудових колективах ведеться пошук нових форм пропаганди радянського законодавства, поліпшення правового інформування. На Ждановському металургійному комбінаті імені Ілліча з цією метою використовують технічний інформатор зв'язку, з допомогою якого можна за лічені хвилини дістати

консультацію щодо діючого законодавства.

Але, звичайно, використання всіляких технічних засобів і наочного приладдя не може замінити живого спілкування з людьми. Тому головне в роботі громадських юридичних консультацій — проведення прийомів трудящих, організації вечорів запитань і відповідей, зустрічей з працівниками правоохоронних органів, виконкомів місцевих Рад, юридичний всеоуч.

Помічено, до громадських консультацій починають звертатись при опублікуванні нових законодавчих актів. Нині, наприклад, багато питань надходить щодо нового житлового законодавства, нормативних актів про поліпшення пенсійного забезпечення, допомоги сім'ям, які мають дітей, пільг для учасників Великої Вітчизняної війни. Такі питання повинні аналізуватись, в найбільш актуальних з них необхідно давати роз'яснення в багатотиражній пресі, по заводському або фабричному радію.

Рівень роботи громадських юридичних консультацій підвищується там, де їм приділяють належну увагу керівні органи профспілок, відділи юстиції, координаційно-методичні ради по правовій пропаганді. Але є випадки, коли профспілкові комітети, створюючи громадську юридичну консультацію, потім мало цікавляться її роботою. Але вони повинні не менш як раз на рік заслуховувати звіти про її роботу. Завдання полягає в тому, щоб краще використовувати всі форми і методи правового виховання громадян, добиватись, щоб повага до закону ставала особистим переконанням кожної радянської людини.

І. КОЗИНЦЕВ,
заступник начальника
відділу Мініюсту УРСР.

ЛЮДИНА І КОЛЕКТИВ

Саме таку спрямованість мав усно-мімічний журнал «Тверезість — норма життя», проведений нещодавно у Криворізькому будинку культури глухих. Цей захід засвідчив, що боротьба з пияцтвом і алкоголізмом, викорінення цього соціального зла стали предметом постійної уваги працівників міждрайвідділу.

Відкриваючи першу сторінку журналу, яка називалась «Біографія алкоголю», працівник Будинку культури В. В. Шитова познайомила слухачів з історією виникнення соціально-небезпечного явища, поширення звичаїв і традицій, пов'язаних з вживанням алкоголю,

з пережитками у свідомості людей.

Для радянської людини створено всі умови для гармонійного розвитку особистості. Наше суспільство забезпечує кожному право на працю. Проте, однією з причин, що перешкоджає високопродуктивній праці, є пияцтво і алкоголізм, які негативно позначаються на нашому успішному просуванні вперед. Про це йшлося на 2-й сторінці, яку відкрила М. Я. Карамбет. На конкретних прикладах було доведено несумісність вживання алкоголю і нормального життя.

«Залежить від кожного» — таку назву мала третя сторінка журналу, яку відкрила нарколог І. Н. Лев-

ченко. Вона підкреслила, що від самої людини залежить правильність поведінки в побуті і на роботі. І, якщо перед одними відкриті всі можливості у житті, то в інших — думка звернена тільки до спиртного. А це спричиняє виникнення захворювання алкоголізмом.

Під впливом систематичного вживання спиртних напоїв, їх наркотичної дії у організмі людини відбуваються значні порушення нервової системи, зміни в її психіці.

Тому нині велику увагу у трудових колективах, медичних закладах надають боротьбі за викорінення пияцтва, створюють обстановку нетерпимості до тих, хто ще не усвідомив шкідливості алкоголю.

Перед учасниками усномімічного журналу виступив заступник районного прокурора В. І. Удовиченко. Він познайомив присутніх з заходами партії і уряду по боротьбі з пияцтвом і алкоголізмом, викоріненням самогоноваріння, дав роз'яснення з питань порушення норм соціалістичної моралі. На закінчення було продемонстровано документальні фільми «Цього могло не трапитися», «Перший клуб «Тверезість». Висновок з усномімічного журналу єдиний — тверезість стане нормою життя лише тоді, якщо боротися за неї усією громадою.

С. КОЗИНЕЦЬ.

м. Кривий Ріг,
Дніпропетровська область.

ГОРІЛЧАНІ ВИРОБИ

Без слів.

Мал. Г. ЩИГОДСЬКОГО.

Учень Калуської спецшколи-інтернату для глухих дітей, що на Івано-Франківщині, Анатолій Трухін у позаурочний час велику увагу приділяє заняттям у секції легкої атлетики.

Наполегливе тренування дає відрадіні результати.

Про це свідчать його успіхи на спортивних змаганнях.

На знімку: Анатолій Трухін.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

ЗМАГАЛИСЬ ТЕНІСІСТИ

У спортзалі ДЮСШ-3 м. Херсона завершилися фінальні особисто-командні змагання з настільного тенісу на першість України серед неучючих школярів.

Дев'ять команд, що виборювали першість, утворили дві підгрупи, звідки до фіналу виходили по дві найсильніших. Вирішальні матчі проходили в гострій, цікавій боротьбі за кожну партію, за кожне очко. А доло турніру вирішили Леонід Заворотний (Херсон) та Вячеслав Кренцл (Чернівці-2).

Здобувши важку перемогу в трьох партіях, Леонід приніс своїй команді вирішальне очко — 3:2. Крім нього спортивну честь Хер-

сонської спецшколи-інтернату захищали Олег Лобода, Олександр Чучко, Людмила Антоненко, Лариса Мироненкова. Готував колектив до змагань Анатолій Іванович Рудаковський.

На другому місці — учні Чернівецької спецшколи-інтернату для слабобачущих дітей, на третьому — колектив Дніпропетровської спецшколи-інтернату для глухих дітей.

Після командних змагань розпочалися поєдинки особистої першості, де відзначилися Яна Янчевська з Чернівецької спецшколи-інтернату і Олександр Шатурма з Дніпропетровської спецшколи-інтернату.

М. МАЗУР.

Активісту — шана товаришів

Тесля будівельної бригади колгоспу ім. Е. Тельмана, член УТОГ Петро Трохимович Шишак — активіст громадського життя Овруцького міждрайвідділу УТОГ. Він учасник і організатор багатьох масових політико-виховних і культурних заходів, що проводяться у місцевому культзакладі.

Недавно сумлінного трудівника і ентузіаста клубної роботи було вшановано на «голубому вогнищі», присвяченому кращим членам УТОГ району. Ветерану праці і активісту вручили квіти і пам'ятний сувенір.

А. МОРГУН.

Житомирська область.

Всесоюзний рейд «Тверезість — норма життя»

КОЛИ ЗА КЕРМОМ П'ЯНИЦЯ

Вирушаючи у поїздку, продавець магазину № 779 Подільського райгастрономторгу м. Києва Кутняк і гадки не мав, що закінчиться вона так невдало. А між тим подібний фінал був закономірним, бо водій сів за кермо в нетверезому стані. На вулиці маршала Гречка порушник перевищив швидкість, і «Жигулі» почало послизкувати по сльозливій дорозі. Захмельний автолюбитель не впорався з управлінням, і його машина вдарилася в тролейбус, що рухався попереду. Після цього «Жигулі» відлетіли на смугу зустрічного руху, де стався ще один удар.

Машина потребує серйозного ремонту, а її власник надовго перейшов у ранг пішоходів.

Ще гірше закінчилась поїздка водія Пустинського з бази «Вторколірмет». Після добрячої дози спиртного він вештався вулицями міста, а потім сів за кермо чужої машини і згодом збив пішохода. Проти Пустинського порушено кримінальну справу. Незабаром його дії належним чином оцінить народний суд. Нагадаю, що перебування в нетверезому стані оцінюється, як обтяжуюча обставина.

Слюсар Гончар з локомотивного депо ім. Андреева теж вважає, що йому дуже не пощастило. І розчарування порушника можна зрозуміти. Гончара було затримано за управлінням в нетверезому стані того дня, коли він придбав машину. Ще не встиг одержати номерних знаків, а вже на три роки позбавився посвідчення водія.

А загалом щотижня у середньому співробітники ДАІ затримують понад 50 чоловік, які дозволили собі сісти за кермо напідпитку. Більшість з них згідно з законом притягається до адміністративної відповідальності. А у випадку, коли водія вдруге протягом року затримано за кермом у нетверезому стані, то його дії підпадають під відповідну статтю кримінального кодексу. Нагадаю, в такому разі порушник позбавляється волі на строк до одного року, або ж виправним роботам на строк до двох років, чи штрафом у розмірі 300 карбованців. Крім того, такі водії позбавляються права на управління строком від 3 до 5 років.

М. ШИНКАР,
співробітник Управління
ДАІ м. Києва,
капітан міліції.

Змагаються легкоатлети соціалістичних країн

Старти в Ерфурті

На стадіоні м. Ерфурт (НДР) відбулися міжнародні товариські змагання з легкої атлетики глухих спортсменів Болгарії, Польщі, Чехословаччини і Німецької Демократичної Республіки. Чоловіки виступали з 14 видів, жіноча програма включала 11.

Серед чоловічих команд гостре суперництво йшло між атлетами Польщі, Чехословаччини і господарями змагань. На рахунок представників НДР перемоги в естафеті 4x100 м, в бігоні на 100 м і на 110 м з бар'єрами, в потрібному стрибку і в стрибках у довжину. Поляки зайняли перші місця в стартах на 400 і 800 метрів, а також у метанні ядра і диска.

Чеські спортсмени виявилися найсильнішими на середній (1500 м) і довгій дистанціях (3000 м), в естафеті 4x400 і в стрибках у висоту. Лише один старт — на 200 м — став переможним для спортсменів з Болгарії.

Серед жінок значну перевагу мала команда НДР, чий спортсменки десять разів досягли перемог. Криві їх лави вдалося пробитися тільки досвідченішій польській Галіні Завадській в бігоні на 800 метрів з досить відрадіним результатом — 2 хвилини 21,2 секунди.

Чемпіони міжнародних товариських змагань у кількох видах програми відзначилися досягненнями високого класу. Так, Ельке Кюстер (НДР) стрибнула у довжину на 5 м 76 см. З таким же результатом вона залишила б далеко позаду всіх учасників XV Всесвітніх ігор глухих. Її подруга по команді — Ундіна Курт пробігла 400 м за 57,88 сек., що забезпечило б їй на іграх в Лос-Анжелесі медаль срібного гатунку.

Відзначимо «потрійника» Нормана Штайнбаха, що стрибнув на 14 м 75 см і Лотара Вольніца (обидва НДР), який стрибнув у довжину на 6 м 94 см.

Змагання в Ерфурті показали зростання майстерності глухих атлетів соціалістичних країн, що сприяли зміцненню нерушмих уз братньої дружби.

(За матеріалами іноземної преси).

Редактор П. БУЛАТОВ

Адміністрація, партійна, профспілкова і первинна організації УТОГ Ворошиловградського УВП з глибоким сумом сповіщають про смерть колишнього головного бухгалтера підприємства, інваліда Великої Вітчизняної війни

ЗВЕРЕВА
Миколи Івановича,
що сталося на 75 році життя після тяжкої, тривалої хвороби і висловлюють глибоке співчуття рідним і близьким покійного.